

سیاست صلح به جای سیاست جنگ در درگیری با ایران تحریم‌ها و تهدیدهای نظامی را فوری خاتمه دهید

بیانیه‌ی جنبش صلح طلبان و پژوهشگران صلح در آلمان
برلین 23 فوریه 2012

درگیری با ایران به طور خطرناکی در حال حاد شدن است. غرب با تحریم نفت و تحریم بانک مرکزی ایران دست به اقدام خطرناکی زده است. انگلستان و ایالات متحد آمریکا یکبار در دهه‌ی 1950 نفت ایران را تحریم کردند که به سقوط دولت قانونی مصدق منجر شد. تحریم‌های نفتی و مالی کنونی در درجه‌ی اول به زیان مردم ایران تمام می‌شوند و از این گذشته به رژیم کنونی این امکان را می‌دهند تا با تکیه به آن واقعه‌ی تاریخی، خود را مانند دولت مصدق قربانی تجاوز غرب و از آن مهمتر، مدافع مشروع استقلال ایران بنمایانند که برای هر ایرانی مهم‌ترین هدف سیاسی است. این تحریم‌ها و تهدیدها آبی هستند به آسیاب جریان‌های افراطی و نظامی‌گرا در جمهوری اسلامی که غرب را به بستن تنگه‌ی هرمز تهدید مینمایند. تهدیدهای متقابل در راستائی قرار دارند که میتوانند به جنگ منتهی شوند، جنگی که نه تنها برای مردم ایران فاجعه‌بار خواهد بود، بلکه تمام منطقه را تا دهه‌ها بی‌ثبات خواهد ساخت.

همه‌ی شواهد از این حکایت دارند که مردم ایران نه خواستار جنگ و نه خواهان بمب هسته‌ی میباشند. اما در عین حال مصمم اند در برابر هرگونه تهدید نظامی از خارج مقاومت کنند. تلاشهای تسلیحاتی ایران در حالی انجام می‌گیرند که از یکطرف اسرائیل جنگ‌افزارهای اتمی در اختیار دارد و از طرف دیگر ایالات متحد به محاصره‌ی نظامی ایران دست زده است، آنگونه که در این بین تقریباً در همه‌ی کشورهای همسایه‌ی این کشور پایگاه‌های نظامی برپا کرده است. ایالات متحد آمریکا و اتحادیه‌ی اروپا که از طرفی با تسلیحات اتمی اسرائیل مدارا میکنند ولی همزمان تنها و یک جانبه نسبت به برنامه‌ی هسته‌ی ایران سیاست خصمانه‌ی را دنبال مینمایند، شرایطی را بوجود آورده اند که هیچ سیاستمدار اپوزیسیون در ایران جرات مخالفت با سیاست هسته‌ی جمهوری اسلامی را پیدا نکند.

ما در آلمان و اروپا خطر فزاینده‌ی جنگی که پیامدهای جدی برای اروپا و جهان دربر خواهد داشت را کاملاً احساس میکنیم. کسانی که هدف از میان برداشتن جمهوری اسلامی از طریق مداخله‌ی نظامی را تعقیب می‌کنند، عملاً کلیه راحل‌های امکان پذیر درگیری بر سر برنامه‌ی هسته‌ی ایران را نادیده می‌گیرند. ما هشدار میدهیم که بعضی از محافل آمریکائی و دنباله‌روان ایرانی آنها قصد دارند که با تبلیغات گمراه کننده تریا جنگ علیه ایران یا ایران هسته‌ی درگیری هسته‌ی را دستاویز تعویض رژیم در ایران نمایند. ما با قاطعیت این نوع کوشش‌ها را رد میکنیم.

ما از باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا می‌خواهیم:

تحریم‌های صدور نفت و بانک مرکزی ایران را متوقف کنید. مانع از آن شوید که مبارزات انتخاباتی ریاست‌جمهوری در ایالات متحد، دولت‌های آمریکا و اسرائیل را به ورطه‌ی جنگ با ایران بکشاند. ما پیشنهاد میکنیم به دولت ایران در برابر پذیرش کنترل‌های پیش‌بینی‌شده در پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ی (ن پی تی) یک پیمان خودداری از حمله‌ی متقابل - حتی‌المقدور همراه با اسرائیل - عرضه کنید.

ما از خانم آنگلا مرکل صدراعظم آلمان می‌خواهیم:

هرگونه شرکت آلمان در جنگی علیه ایران را علناً رد کنید و تحریم‌های پرخطر در دست انجام علیه این کشور را متوقف کنید. از طرح مصوب سازمان ملل برای ایجاد منطقه‌ی خالی از جنگ‌افزارهای کشتار جمعی در خاورمیانه و نزدیک را حتی‌المقدور همراه با دیگر دولت‌های اروپایی-پشتیبانی کنید. اجرای این مصوبه بنا بود در سال 2012 آغاز شود. از اینکه تا کنون در باره این مصوبه سازمان ملل از همه طرف در کشورهای غربی سکوت محظ اعمال می‌گردد بسیار متعجب هستیم و این در حالی است که این طرح چنانچه با تشکیلاتی شبیه به «کنفرانس امنیت و همکاری اروپا» تکمیل گردد، چشم‌انداز کاملاً نوینی را برای صلح و همکاری تمام منطقه فراهم می‌کند. فقط سیاستی می‌تواند بی‌اعتمادی متقابل و دشمن‌سازی میان آئین‌ها، اقوام، ملت‌ها و دولت‌ها را از میان بردارد، از مسابقه‌ی تسلیحاتی جلو گیرد و زیر پای دیکتاتورها را خالی کند که همه‌ی کشورهای منطقه، از جمله اسرائیل را موظف به خلع سلاح اتمی و خودداری از تولید این سلاح‌ها نماید.

ما از سازمان ملل متحد درخواست می‌کنیم که کنفرانس طرح‌شده را هرچه زودتر تشکیل دهد، حتا اگر در آغاز کار از سوی اسرائیل یا ایران تحریم شود. در درازمدت هیچ قدرتی نمی‌تواند، بدون از دست دادن اعتبار و مشروعیت خود، به چنین چشم‌اندازی بی‌اعتنائی کند. کنفرانس امنیت و همکاری خاورمیانه و نزدیک (KSZMNO) علاوه بر حل مسالمت آمیز درگیری هسته‌ی در حال حاضر، امید به راه حل صلح‌آمیز درگیری‌های دیگر منطقه، به ویژه مسئله‌ی فلسطین را نیز افزایش می‌دهد.

امضاکنندگان زیر به دعوت آندره‌آس بورو، کریستف کرمر و محسن مسرت از این بیانیه پشتیبانی کردند:

Franz Alt, Elmar Altvater, Johannes M. Becker, Hanne-Margret Birckenbach, Reiner Braun, Daniela Dahn, Hans-Peter Dürr, Theodor Ebert, Iring Fetscher, Ute Finkh, Johan Galtung, Ulrich Gottstein, Peter Grottian, Matthias Jochheim, Heiko Kauffmann, Karlheinz Koppe, Ekkehart Krippendorff, Wiltrud Roesch-Metzler, Christine Morgenroth, Wolf-Dieter Narr, Oskar Negt, Bahman Nirumand, Norman Paech, Bergrun Richter, Clemens Ronnefeldt, Werner Ruf, Christine Schweitzer, Eva Senghaas-Knobloch, Gert Sommer, Hans von Sponeck, Eckart Spoo, Otmar Steinbicker, Mani Stenner, Peter Strutynski, Helga Tempel, Konrad Tempel, Renate Wanie, Herbert Wulf, Christian Wellman

Kontakt und v.i.S.d.P.: Andreas Buro (andreas.buro@gmx.de),
Christoph Kraemer (kraemer.ak-sn@ippnw.de),
Mohssen Massarrat (mohssen.massarrat@uos.de)